

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118012113
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8118012113.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Jaroslava Bugeľa na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. novembra 2023, v trestnej veci obž. A. B. pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/121/2018 zo dňa 16. februára 2023, takto

rozhodol:

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovanej A. B..

odôvodnenie:

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/121/2018 zo dňa 16. februára 2023 bola obžalovaná A. B. uznaná za vinnú z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od mája 2014 až do 10.6.2017 v C. D., E. F. vylákala od G. H. D., nar. XX.XX.XXXX finančnú hotovosť vo výške 187.203,- € pod zámienkou, že jej bol zablokovaný účet súdnym exekútorom, s ktorým sa neskôr začala prostredníctvom advokátov súdiť a z vyhratého súdu vo forme odškodného prisľúbila vrátiť G. H. D. finančné prostriedky, a to aj napriek tomu, že nevedla žiadne súdne konanie za účelom získania odškodného a v zmysle poskytnutých súm od G. H. D. postupne uzatvorila v C. D., okres F. Zmluvy o pôžičkách medzi A. B., bytom D. I. C. XXX/X, C. D. (ako dlžníkom), a G. H. D., bytom J. K. XXX/XX, C. D. (ako veriteľom) a to

1. dňa 22.7.2014 na poskytnutie sumy ku dňu 18.7.2014 vo výške 1.787,63 € s dobou splatnosti do 25.7.2014, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.304,69 €,
2. dňa 18.8.2014 na poskytnutie sumy ku dňu 16.8.2014 vo výške 449,44 € s dobou splatnosti do 31.8.2014, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 449,44 € ,
3. dňa 17.12.2014 na poskytnutie sumy ku dňu 17.12.2014 vo výške 819,75 € s dobou splatnosti do 17.1.2015, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 809,95 €
4. dňa 8.11.2015 na poskytnutie sumy ku dňu 8.11.2015 vo výške 1.420,04 € s dobou splatnosti do 30.11.2015, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.412,29 €,
5. dňa 17.11.2015 na poskytnutie sumy ku dňu 17.11.2015 vo výške 1.026,60 € s dobou splatnosti do 30.11.2015, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 779,60 €,
6. dňa 7.12.2015 na poskytnutie sumy ku dňu 7.12.2015 vo výške 789,90 € s dobou splatnosti do 23.12.2015, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 789,90 €,

7. dňa 28.12.2015 na poskytnutie sumy ku dňu 28.12.2015 vo výške 629,02 € s dobou splatnosti do 31.12.2015, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 629,02 €

8. dňa 05.01.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 5.1.2016 vo výške 215,-€ s dobou splatnosti do 10.1.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 215,-€,

9. dňa 11.1.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 11.1.2016 vo výške 1.848,-€ s dobou splatnosti do 31.1.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.848,-€,

10. dňa 19.1.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 19.1.2016 vo výške 776,58 € s dobou splatnosti do 31.1.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 653,04 €,

11. dňa 25.1.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 25.1.2016 vo výške 732,-€ s dobou splatnosti do 29.2.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 570,-€,

12. dňa 29.1.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 29.1.2016 vo výške 504,-€ s dobou splatnosti do 29.2.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 420,-€,

13. dňa 4.2.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 4.2.2016 vo výške 1.202,-€ s dobou splatnosti do 29.2.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.202,-€,

14. dňa 11.2.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 11.2.2016 vo výške 827,44 € s dobou splatnosti do 29.2.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 827,44 €,

15. dňa 12.2.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 12.2.2016 vo výške 1.500,-€ s dobou splatnosti do 31.3.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.500,-€,

16. dňa 29.2.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 28.2.2016 vo výške 1.141 € s dobou splatnosti do 31.3.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.130,20 €

17. dňa 4.3.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 4.3.2016 vo výške 1.638,50 € s dobou splatnosti do 31.3.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.638,50 €,

18. dňa 8.3.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 8.3.2016 vo výške 1.966,-€ s dobou splatnosti do 31.3.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.966,-€,

19. dňa 14.3.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 14.3.2016 vo výške 2.800,-€ s dobou splatnosti do 31.3.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 2.800,-€,

20. dňa 21.3.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 21.3.2016 vo výške 1.568,70 € s dobou splatnosti do 31.3.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.568,69 €,

21. dňa 1.4.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 1.4.2016 vo výške 6.500,-€ s dobou splatnosti do 30.4.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 4.463,-€,

22. dňa 5.4.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 5.4.2016 vo výške 1.527,-€ s dobou splatnosti do 30.4.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.527,-€,

23. dňa 11.4.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 11.4.2016 vo výške 2.305,50 € s dobou splatnosti do 30.4.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.911,-€,

24. dňa 13.4.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 13.4.2016 vo výške 1.236,-€ s dobou splatnosti do 30.4.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.236,-€,

25. dňa 14.4.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 14.4.2016 vo výške 3.610,50,-€ s dobou splatnosti do 30.4.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 2.390,-€,

26. dňa 18.4.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 18.4.2016 vo výške 4.542,-€ s dobou splatnosti do 30.4.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 4.542,-€,

27. dňa 21.4.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 21.4.2016 vo výške 3.019,50 € s dobou splatnosti do 30.4.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 2.000,-€,

28. dňa 28.4.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 28.4.2016 vo výške 2.715,-€ s dobou splatnosti do 30.4.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.811,-€,

29. dňa 2.5.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 2.5.2016 vo výške 2.800,-€ s dobou splatnosti do 31.5.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 2.010,-€,

30. dňa 9.5.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 9.5.2016 vo výške 5.130,-€ s dobou splatnosti do 31.5.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 3.390,-€,

31. dňa 12.5.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 12.5.2016 vo výške 771,-€ s dobou splatnosti do 31.5.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 771,-€,

32. dňa 16.5.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 16.5.2016 vo výške 547,50,- € s dobou splatnosti do 31.5.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 547,50,-€,

33. dňa 20.5.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 20.5.2016 vo výške 1.065,-€ s dobou splatnosti do 31.5.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.050,-€,

34. dňa 7.6.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 6.6.2016 vo výške 4.080 € s dobou splatnosti do 30.6.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 2.660,-€,

35. dňa 8.6.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 8.6.2016 vo výške 907,-€ s dobou splatnosti do 30.6.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 600,-€,

36. dňa 14.6.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 14.6.2016 vo výške 2.450,-€ s dobou splatnosti do 30.6.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.680,-€,

37. dňa 4.7.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 4.7.2016 vo výške 3.030,-€ s dobou splatnosti do 30.7.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 2.755,-€,

38. dňa 8.7.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 8.7.2016 vo výške 1.900,-€ s dobou splatnosti do 30.7.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.410,-€,

39. dňa 11.7.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 11.7.2016 vo výške 1.240,-€ s dobou splatnosti do 30.7.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 660,-€,

40. dňa 18.7.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 18.7.2016 vo výške 2.000,-€ s dobou splatnosti do 30.7.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.330,-€,

41. dňa 25.7.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 25.7.2016 vo výške 3.245,-€ s dobou splatnosti do 30.7.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 2.210,63 €,

42. dňa 3.8.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 3.8.2016 vo výške 2.944,-€ s dobou splatnosti do 30.8.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 2.010,-€,

43. dňa 6.8.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 6.8.2016 vo výške 1.853,-€ s dobou splatnosti do 30.8.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.190,-€,

44. dňa 11.8.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 11.8.2016 vo výške 2.725,-€ s dobou splatnosti do 31.8.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.490,-€,

45. dňa 17.8.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 17.8.2016 vo výške 1.690,-€ s dobou splatnosti do 31.8.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.110,-€,

46. dňa 22.8.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 22.8.2016 vo výške 1.770,-€ s dobou splatnosti do 31.8.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.170,-€,

47. dňa 30.8.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 30.8.2016 vo výške 3.480,-€ s dobou splatnosti do 30.9.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 2.320,74 €,

48. dňa 2.9.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 2.9.2016 vo výške 1.725,-€ s dobou splatnosti do 30.9.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.000,-€,

49. dňa 5.9.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 5.9.2016 vo výške 2.400,-€ s dobou splatnosti do 30.9.2016 kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.200,-€,

50. dňa 8.9.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 8.9.2016 vo výške 3.000,-€ s dobou splatnosti do 30.9.2016 kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.500,-€,

51. dňa 14.9.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 14.9.2016 vo výške 6.470,-€ s dobou splatnosti do 30.9.2016 kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 3.460,-€,

52. dňa 19.9.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 19.9.2016 vo výške 3.030,-€ s dobou splatnosti do 30.9.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.730,-€,

53. dňa 23.9.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 23.9.2016 vo výške 5.700,-€ s dobou splatnosti do 30.9.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 2.000,-€,

54. dňa 28.9.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 28.9.2016 vo výške 4.000,-€ s dobou splatnosti do 30.9.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.000,-€,

55. dňa 3.10.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 3.10.2016 vo výške 3.900,-€ s dobou splatnosti do 31.10.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.200,-€,

56. dňa 5.10.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 5.10.2016 vo výške 4.580,-€ s dobou splatnosti do 31.10.2016 kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.590,-€

57. dňa 21.10.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 21.10.2016 vo výške 3.527,50 € s dobou splatnosti do 31.10.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 2.260,-€,

58. dňa 27.10.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 27.10.2016 vo výške 13.060,-€ s dobou splatnosti do 31.10.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 12.000,-€,

59. dňa 3.11.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 3.11.2016 vo výške 8.024,-€ s dobou splatnosti do 30.11.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 7.000,-€,

60. dňa 23.11.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 23.11.2016 vo výške 7.300,-€ s dobou splatnosti do 30.11.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 3.800,-€,

61. dňa 30.11.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 30.11.2016 vo výške 2.810,-€ s dobou splatnosti do 20.12.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 2.800,-€

62. dňa 6.12.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 6.12.2016 vo výške 3.050,-€ s dobou splatnosti do 20.12.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 3.000,-€,

63. dňa 12.12.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 12.12.2016 vo výške 2.050,-€ s dobou splatnosti do 20.12.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 2.000,-€,

64. dňa 16.12.2016 na poskytnutie sumy ku dňu 16.12.2016 vo výške 1.512,-€ s dobou splatnosti do 20.12.2016, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.500,-€,

65. dňa 1.2.2017 na poskytnutie sumy ku dňu 1.2.2017 vo výške 13.050,-€ s dobou splatnosti do 28.2.2017, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 5.668,54
66. dňa 3.2.2017 na poskytnutie sumy ku dňu 3.2.2017 vo výške 6.006,-€ s dobou splatnosti do 28.2.2017, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1005,66 €,
67. dňa 17.2.2017 na poskytnutie sumy ku dňu 17.2.2017 vo výške 14.400,-€ s dobou splatnosti do 28.2.2017, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 7.000,-€,
68. dňa 20.2.2017 na poskytnutie sumy ku dňu 20.2.2017 vo výške 550,-€ s dobou splatnosti do 28.2.2017, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 550,-€,
69. dňa 22.2.2017 na poskytnutie sumy ku dňu 22.2.2017 vo výške 1.020,-€ s dobou splatnosti do 28.2.2017, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 1.020,-€,
70. dňa 21.3.2017 na poskytnutie sumy ku dňu 21.3.2017 vo výške 15.400,-€ s dobou splatnosti do 31.3.2017, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 10.720,-€,
71. dňa 18.4.2017 na poskytnutie sumy ku dňu 18.4.2017 vo výške 15.000,-€ s dobou splatnosti do 25.4.2017, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 11.490,-€,
72. dňa 20.4.2017 na poskytnutie sumy ku dňu 20.4.2017 vo výške 15.000,-€ s dobou splatnosti do 25.4.2017, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 5.000,-€,
73. dňa 26.4.2017 na poskytnutie sumy ku dňu 26.4.2017 vo výške 15.000,-€ s dobou splatnosti do 30.4.2017, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 6.820,-€
74. dňa 29.4.2017 na poskytnutie sumy ku dňu 29.4.2017 vo výške 6.300,-€ s dobou splatnosti do 30.4.2017, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 2.755,-€,
75. dňa 24.5.2017 na poskytnutie sumy ku dňu 24.5.2017 vo výške 15.000,-€ s dobou splatnosti do 31.5.2017, kde v zmysle tejto zmluvy bola skutočne požičaná suma vo výške 13.375,25 €

čím takto spôsobila škodu spolu vo výške 187.203,08 € a takto získané finančné prostriedky použila na doposiaľ nestotožnený účel, na základe výziev vrátila len sumu 2.863,- € a ostatné ani na základe výziev doposiaľ nevrátila, čím týmto konaním uviedla G. H. D. do omylu a spôsobila škodu G. H. D. a G. L. D., obaja trvale bytom C. D., J. K. XXX/XX, E. F. vo výške 184.340,- €.

Za uvedené konania bolo obžalovanej podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona okresný súd zaradil obžalovanú na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, § 78 ods. 1 Trestného zákona bol tiež uložený obžalovanej ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. k/ Trestného zákona prvostupňový súd obžalovanej uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanej uložená povinnosť nahradiť poškodenej G. H. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D., J. K. XXX/XX, okr. F. a poškodenému G. L. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D., J. K. XXX/XX, okr. F. spoločne a nerozdielne škodu vo výške 184.340,- €.

Proti tomuto rozsudku podala ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaná, pričom v neskoršie predložených písomných dôvodoch prostredníctvom obhajcu namieta, že má za to, že v konaní pred súdom prvého stupňa bolo porušené právo na jej obhajobu, ak súd zamietol vypočutie ňou navrhovaných svedkov v zmysle podania zo dňa 15.06.2020 a to z dôvodu, že ich výsluch súd nepovažoval za potrebný. Pri odôvodnení tohto svojho postupu súd poukázal na to, že obhajoba chce výsluchom týchto svedkov poukázať na prípadnú úžeru zo strany poškodenej, čo však nie je pravdou. Týmito svedeckými výpoveďami chce obhajoba preukázať, že poškodená poskytovala finančné prostriedky aj iným osobám nielen obžalovanej aj keď v menšej miere a teda vo svetle týchto výsluchov by sa preukázalo, že obžalovanej nemohla poskytnúť finančné prostriedky vo výške 187.203,- €. Zo strany obhajoby boli navrhnutí svedkovia a to nie všetci, o ktorých má vedomosť, že takto im poškodená poskytovala finančné prostriedky. Obžalovaná sa počas celého prípravného konania ako aj na hlavných pojednávaniach bránila tým, že je pravdou, že jej poškodená poskytovala finančné prostriedky, avšak nie v takej výške

ako je to uvádzané či to v obžalobe okresného prokurátora, či v samotnom napadnutom rozsudku. Už zo samotných dielčích skutkov uvádzaných v obžalobe okresného prokurátora je spochybňovaná samotná výška požičaných finančných súm. Skoro každý skutok je koncipovaný tak, že obžalovanej bola poskytnutá suma ku dňu, vo výške a dobe splatnosti, ale kde v zmysle tejto zmluvy obžalovanej skutočne bola požičaná suma v úplne inej výške. Obhajobe nie je zrejmé, prečo je medzi sumou uvádzanou v zmluve o pôžičke a skutočne požičanou sumou značný rozdiel. Vraj sa ma pritom vychádzať z nejakej písomnosti, ktorá bola poskytnutá poškodenou orgánom činným v trestnom konaní, avšak nikdy nebola verifikovaná v tom zmysle, že či aj v skutočnosti bola takáto suma požičaná, či tento dokument bol písaný priebežne, resp. pred jeho poskytnutím orgánom činným v trestnom konaní. Táto písomnosť je braná ako nespochybniteľná pre orgány činné v trestnom konaní a následne pre súd prvého stupňa. Aj obžalovaná si robila zápis o ňou požičaných sumách, ale táto skutočnosť sa nijakým spôsobom neodzrkadlila v napadnutom rozsudku. Už samotnými poškodenými je spochybnená samotná výška poskytnutých finančných prostriedkov. Obhajoba si nevie vysvetliť ten rozdiel medzi jednotlivými sumami uvádzanými v jednotlivých pôžičkách v zmluvách a na čo mal ten rozdiel slúžiť. Z výpovede samotnej poškodenej vyplýva, že pokrytie pôžičiek pozostávalo z vlastných finančných zdrojov, pôžičiek od svedkov a pôžičiek poskytnutých bankami. Od svedkov si mali požičať poškodení sumu vo výške 60.000,- €, od bánk sumu 40.000,- €. Tu obhajoba poukazuje na výpoveď napr. svedkyne M., sestry poškodenej G. D., ktorá uviedla, že už niekedy v júni 2016 ju poprosila sestra o pôžičku, ktorú jej aj poskytla v domnení, že sestra ich potrebuje pre svoje deti na internát, alebo na prenajatý byt v N.. To nasvedčuje tomu, že už v tom čase poškodeným došli ich vlastné finančné prostriedky, že si už museli požičiavať finančné prostriedky od svedkov. Tiež je potrebné uviesť, že skoro všetky finančné prostriedky, ktoré boli poskytnuté poškodeným od svedkov, boli aj svedkom vrátené, teda ak by mali poškodení poskytnúť obžalovanej finančné prostriedky vo výške cca 190.000,- €, museli by mať finančné prostriedky cca vo výške 250.000,- €, a to ešte nehovoríme o bežných výdavkoch na živobytie, chod domácnosti a všetkých poplatkoch súvisiacich so štúdiom ich detí na vysokej škole v N.. Nie je možné opomenúť aj tú okolnosť, že poškodení ako vysokoškolskí vzdelaní ľudia, podnikatelia, pri všetkých hore ich uvedených výdavkoch a poplatkoch poskytovali značne finančné prostriedky 20-ročnej nezamestnanej osobe. Obhajoba poukazuje na skutky uvedené pod číslom 65/ až 75/, kde mali poškodení od 01.02.2017 do 24.05.2017 poskytnúť obžalovanej sumu vo výške 65.404,45 €, pričom obhajoba nemá vedomosť o tom, že by táto vraj poskytnutá suma finančných prostriedkov mala finančné krytie u poškodených. Na základe hore uvedeného sa preto javí uznanie viny obžalovanej z obzvlášť závažného zločinu podvodu za nezákonné, nakoľko táto nespôsobilá škodu, ktorá sa vyžaduje pri naplnení jej skutkovej podstaty. Taktiež aj rozhodnutie o náhrade škody poškodeným vo výške 184.340,- € nezodpovedá a nevychádza z vykonaného dokazovania a je teda nezákonné. Preto na základe hore uvedeného strana obhajoby navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Z vyjadrenia prokurátora k zahlásenému odvolaniu obžalovanej, teda ešte pred dorúčením dôvodov odvolania zo strany obhajcu, vyplýva, že okresný súd uznal obžalovanú za vinnú v kontexte návrhu obžaloby a rovnako v súlade s návrhom obžaloby jej uložil primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody a zaradil ju správne na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s najmiernejším stupňom stráženia. S poukazom na uvedené, preto navrhol odvolaciemu súdu podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovanej zamietnuť ako nedôvodné.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaná podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obž. A. B. nie je dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonané dokazovanie týkajúce sa skutkov uvedených v obžalobnom návrhu prokurátora. Vo vzťahu k týmto skutkom boli vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje odvolací súd za správne, s nimi sa stotožnil a keďže prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, krajský súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje.

Na podklade uskutočneného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že skutky sa stali, sú trestným činom a spáchala ich obžalovaná. Aj krajský súd zastáva názor, že výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaná spáchala skutky, ktoré jej boli obžalobou kladené za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj odvolacieho súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 Trestného poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či, ako a k akému skutku došlo. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Záver o vine obžalovaného je možné vyvodiť predovšetkým z výpovede svedkov poškodených G. H. D. a G. L. D.. Poškodená pritom konzistentne vypovedala o okolnostiach zoznámenia sa s obžalovanou a za akých okolností a účelom dochádzalo neskôr k poskytovaniu jej peňazí formou pôžičiek, pričom obžalovaná fingovala, že na jej bankovom účte alebo jej manžela je suma 4.500,- € s tým, že tento účet má exekútorom zablokovaný a ak tú sumu, ktorú jej navrhol exekútor zaplatiť, bude jej účet odblokovaný a nebude mať problém vrátiť jej peniaze. Obžalovaná doniesla poškodenej papier a táto si myslela, že je to oficiálny papier z obecného úradu. Potom obžalovaná prišla, že bola v Centre právnej pomoci a že tam má platiť mesačný poplatok 360,- € s tým, že jej bude pridelený právnik, ktorý ju bude zastupovať. Povedala jej aj meno právnika, pričom to mal byť pán Vrhovský. Medzitým poškodená obžalovanej požičala ďalšie peniaze, lebo stále prichádzala s tým, že musí zaplatiť svojmu právnikovi. Poškodená sa niekoľkokrát rozprávala s fiktívnym právnikom s tým, že on volal jej, keďže obžalovaná dala právnikovi jej telefónne číslo. Podľa slov obžalovanej bol niekoľkokrát aj súd s exekútorom, ale veľakrát sa stalo, že exekútor neprišiel na súdne pojednávanie. Dokonca podľa tvrdenia obžalovanej to bolo na Najvyššom súde SR. Vtedy ju zastupoval právnik, o ktorom obžalovaná tvrdila, že sa volá A.. Niekoľkokrát sa mali stretnúť s právnikom a chceli vidieť rozsudok, ale všetky stretnutia zlyhali. Potom podľa slov obžalovanej podal exekútor sťažnosť na Generálnu prokuratúru SR proti rozsudku a ďalšia sťažnosť mala ísť na ministerstvo spravodlivosti. Obžalovaná na najvyššom súde nebola, potom obžalovaná tvrdila, že bola u advokáta D., že on sa pozná s pánom A., ktorý je v Bratislave. S manželom potom boli u p. D. a on bol prekvapený a o ničom nevedel. Ona advokátovi D. D. povedala, že obžalovaná zneužila jeho a všetkých tých ďalších ľudí. Potom sa ozval pán A. a chcel ďalších 8.000,- € na to, aby sa to všetko ukončilo. Keď k nej začala obžalovaná chodiť, písala si poznámky, pričom sama obžalovaná jej povedala, aby si tam napísala vyššiu sumu, ale vždy vpravo napísala skutočne požičanú sumu. Písala si aj na aký účel si obžalovaná požičala peniaze. Skutočne bola požičaná suma vo výške asi 184-tisíc, pričom vychádzala zo svojich dokladov, ktoré všetky dala na políciu. Zo začiatku požičiavali z vlastných peňazí a keď sa im minuli, brali si úvery v bankách a potom si požičiavali od svojich známych a od rodiny. V bankách si požičali okolo 40-tisíc a od ľudí to bolo skoro 60-tisíc, pričom všetko je to v dokladoch, ktoré dávala na políciu. Ona obžalovanej slepo verila a verila aj tomu právnikovi a aj tým udalostiam okolo toho. Okrem obžalovanej pár eur požičala susedke - dôchodkyni, ktorej prišlo drevo a to pre šoféra. Má kamarátku ZŤP, ktorej taktiež požičala. Pár Eur požičala aj inému I., keď prišiel s chorými deťmi na lieky pre ne do lekárne. Tiež prišla jedna žena s tým, že jej dieťa má popálenú tváričku a ona sa zľutovala. K zmluve, kde napr. z 02.05. je uvedená suma 2.800,- € bezúročne a v obžalobe je pri tejto zmluve uvedená suma 2.010,- € poškodená uviedla, že pri všetkých zmluvách písala čísla, na ktorých trvala obžalovaná ako na navýšených číslach. Ale ona požaduje iba peniaze, ktoré skutočne obžalovanej požičala a ktoré jej skutočne boli vyplatené.

Obžalovaná pritom v prípravnom konaní vypovedala (výpoveď z 23.04.2018 bola zákonne oboznámená v prvostupňovom konaní), že od začiatku si od poškodenej G. D. požičiavala ako každý z ich bytovky. Brala od nej aj tovar. Ona si myslí, že poškodená jej nemohla požičať sumu vyššiu ako 100.000,- €. Potom ju napadlo, že by si od poškodenej mohla požičiavať peniaze aj z iných dôvodov, ktoré potrebovala na chod domácnosti a preto si vymyslela, že sa vedie konanie, ktoré má so súdnym exekútorom J. a že zo súdneho konania, ktoré akože prebieha, má získať veľké odškodné. Nebola to však pravda a všetko si to vymyslela. Tak od poškodenej postupne brala väčšie sumy peňazí, ktoré jej poškodená dávala a zároveň podpisovala zmluvy o pôžičkách. Obžalovaná uviedla, že celé to konanie robila sama a peniaze, ktoré dostala od poškodenej G. D., použila na rôzne účely, ku ktorým sa nechcela vyjadrovať. Predložila prehľad pôžičiek, z ktorého vyplýva, že od poškodenej si požičala sumy okolo 100.000,- € a nie sumu, ako uvádza poškodená G. D.. Potvrdila, že zmluvy o pôžičkách podpísala, ale ich nečítala a tiež s týmito

zmluvami nedisponuje, pretože zostali u poškodenej. Je pravdou, že sa s poškodenou dohodla na tom, že na zmluvách bude uvádzaná iná suma.

Z výpovedí svedkov vypočutých okresným súdom (D. J., H. D., D. K., A. E., G. B. J., G. O. D., P. D., D. Q., G. L. D. F., Q. I., D. N., N. D., R. J., R. B., D. D. O., M. I., G. H. J., Mg. N. J., S. T., P. M.) vyplývajú za akých okolností a z akých dôvodov požičiavali peniaze poškodeným – treba pomôcť mladej žene, ktorá sa súdi o peniaze s exekútorom, pričom svedok D. N. J. (kňaz) uviedol, že bolo potrebné požičať do dvoch dní a malo sa jednať o sumu 5 tisíc €. On mal jednu podmienku na poskytnutie pôžičky a to, aby mu poškodení povedali, na aký účel tieto peniaze budú požičané. Preto ho poškodení informovali, aká je situácia a tam sa od nich dozvedel, že sa jedná o osobu obžalovanej a že peniaze potrebuje pre nejaké exekučné konanie.

Taktiež súd prvého stupňa oboznámil relevantné listinné dôkazy - zápisnice o vykonaní domovej prehliadky v byte obžalovanej, písomných poznámok predložených poškodenou G. D., z ktorých vyplýva suma vyplatených peňažných prostriedkov prijatých poškodenou od obžalovanej s uvedením dátumu ich splatenia a podpismi oboch žien, zmluvy o pôžičkách, ktoré uzavreli poškodená G. H. D., ako veriteľ a obžalovaná ako dlžník, výpisov z termínovaného účtu poškodeného G. D. v J&T Banke, a.s., zmluvy o poskytnutí spotrebiteľských úverov, ktoré poškodenému G. L. D. poskytla Tatra banka, a.s. a Poštová banka a.s., prehľad výberov z bankomatu, výbery z bánk a skutočne požičané sumy peňazí obžalovanej s uvedením súm a dní výberov a pôžičiek, lustráciu z bankových inštitúcií vykonanej vo všetkých bankových a iných finančných ústavoch pôsobiacich na území Slovenskej republiky, daňových priznaní manžela obžalovanej I. B., návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech obžalovanej a jej manžela, správy Centra právnej pomoci Prešov, písomné podanie súdneho exekútora H. I. J., správy firmy DANOVA SK, s.r.o. k príjmom manžela obžalovanej v rozhodnom období, vyjadrenia spoločnosti Pohotovosť a.s. o pôžičkách obžalovanej a podobne, pričom ich obsah je detailne rozvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku ako aj skutočnosti z nich vyplývajúce.

Súhrn týchto priamych a nepriamych dôkazov potom preukazuje vinu obžalovanej a tvorí nám logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti zažalovaných skutkov a usvedčuje z ich spáchania obžalovanú. Správne a zákonu zodpovedajúce, sú preto právne závery okresného súdu, pokiaľ ide o výrok o vine napadnutého rozsudku.

Konanie obžalovanej bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona. Obžalovaná sa na škodu poškodených obohatila o ich finančné prostriedky, pričom tieto osoby uviedla do omylu ohľadne účelu poskytnutia finančných prostriedkov a svojím konaním spôsobila škodu veľkého rozsahu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom s uvedeným hodnotením sa stotožnil aj krajský súd a v ďalšom na neho odkazuje.

Zároveň je možné konštatovať, že okresný súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovanej. Prvostupňový súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vychádzal jednak z hodnotenia osoby obžalovanej a jednak závažnosti činu. Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu ohľadne výšky trestu a má za to, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, t. j. na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby (na 10 až 15 rokov), spĺňa všetky kritériá uvedené v § 34 Trestného zákona tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Aj napriek skutočnosti, že v zmysle § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona páchatel'a z obzvlášť závažného zločinu zaradí súd do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, prvostupňový súd postupoval na základe § 48 ods. 4 Trestného zákona a obž. A. B. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže mal za to, že jej náprava bude v uvedenom ústave lepšie zaručená. Aj odvolací súd zastáva názor, že rozhodnutie okresného súdu o zaradení obžalovanej do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia z dôvodov bližšie uvedených v napadnutom rozsudku zodpovedá zákonným ustanoveniam uvedených v § 48 ods. 4 Trestného zákona a preto v ďalšom na tam uvedenú argumentáciu odkazuje.

Keďže obžalovaná bola odsúdená za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody, súd prvého stupňa jej zároveň v súlade s § 76 ods. 1 Trestného zákona obligatórne uložil ochranný dohľad v trvaní jedného roka. Súčasne bola obžalovanej na dosiahnutie jej prevýchovy uložená aj povinnosť zamestnať sa, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie a to z dôvodu majetkového charakteru trestnej činnosti obžalovanej a tiež za účelom posilnenia ochranného dohľadu.

Výrok o náhrade škody je taktiež v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Poškodení si uplatnili nárok na náhradu škody riadne a včas, preto postupoval okresný súd správne a zákone, ak obžalovanú k jej úhrade zaviazal. Krajský súd pokladá len za potrebné dodať, s ohľadom na odvolacie námietky, že v zmysle ust. § 287 ods. 1 Trestného poriadku je možné obžalovanému uložiť povinnosť nahradiť škodu poškodenému pri splnení všetkých podmienok vyžadovaných príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Z tohto ustanovenia najmä vyplýva, že je ho možné aplikovať za súčasného rozhodnutia odsudzujúcim rozsudkom, pri škode spôsobenej skutkom vykazujúcim znaky trestného činu, pričom z jeho spáchania bol obžalovaný uznaný za vinného s tým, že škoda, ktorá bola trestným činom spôsobená, má charakter majetkovej škody a uplatnený nárok má podklad v príslušných hmotnoprávných predpisoch, vrátane jej výšky. Taktiež za naplnenia predpokladu, že zodpovednosť obžalovaného za škodu bola v trestnom konaní dostatočne preukázaná, k čomu aj v tomto súdnom konaní došlo a nie je iná zákonná prekážka, ktorá by bránila rozhodnutiu o uplatnenom nároku na náhradu škody. Z vyššie uvedeného ustanovenia vyplýva aj povinnosť súdu vždy uložiť obžalovanému povinnosť nahradiť škodu, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného v rozsudku.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovanej krajský súd poukazuje na vyššie uvedené závery, ktorými sa riadil pri preskúmaní rozhodnutia a má za to, že vina ako aj výška spôsobenej škody poškodeným obžalovanou bola v dostatočnom rozsahu preukázaná vykonanými dôkazmi. Dôvody odvolania uvádzané obžalovanou sú vo svojej podstate ich zopakovaním, pričom k ich uplatneniu už došlo v rámci prvostupňového konania. Okresný súd sa nimi podrobne zaoberal a argumentačne presvedčivo vysvetlil na základe akých skutočností a dôkazov mal za preukázanú jednak výšku škody spôsobenú obžalovanou poškodeným, dôvody rozdielnosti súm uvádzaných poškodenými v zmluvách o pôžičke a reálne poskytnutej sumy (samotná obžalovaná o to poškodenú žiadala a mal to byť nejaký benefit za poskytnutie peňazí). Ani krajský súd nemal žiaden dôvod týmito skutočnosťami uvádzaných pošk. D. neveriť. Práve naopak, ak by totiž pošk. D. chcela vypovedať nepravdivo o tom v akej výške požičaných súm peňazí reálne došlo, mohla po celý čas tvrdiť, že suma uvedená v zmluvách, ktoré obžalovaná jednoznačne vlastnoručne podpísala, čo aj sama potvrdzovala, bola obžalovanej aj poskytnutá, a teda celková výška spôsobenej škody by bola ešte vyššia. Práve na základe jej výpovedí a listinných poznámok došlo k úprave výšky škody oproti súmám uvádzaných v zmluvách o pôžičke na nižšiu hodnotu.

Ohľadne návrhov obhajcu obžalovanej na vykonanie ďalších dôkazov je potrebné uviesť, že rozsah vo veci vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom považoval aj krajský súd za dostatočný na vydanie rozhodnutia. Podstatou podaného odvolania je aj snaha obžalovanej dosiahnuť, aby krajský súd prehodnotil vykonané dôkazy a na základe iného hodnotenia v intenciách požiadavky obžalovanej dospel k odlišným skutkovým záverom, než aké urobil prvostupňový súd. Je ale potrebné konštatovať, že skutkový stav bol okresným súdom na podklade vykonaného dokazovania zistený správne a následne bol aj zákone subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Domáhanie sa vykonania ďalších dôkazov je preto neopodstatnené. S ohľadom na oprávnenie súdu odmietnuť vykonať dôkaz za podmienok uvedených v § 272 ods. 3 Trestného poriadku preto nevykonanie týchto dôkazov nie je možné, podľa názoru krajského sudu, považovať za porušenie (a teda ani zásadné porušenie) práva obžalovanej na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Okolnosti, ktoré by nimi bolo možné zistiť, totiž neboli podstatné pre rozhodnutie, resp. boli bez dôvodných pochybností už zistené inými dôkazmi. Napokon skutočnosť, že poškodená G. D. požičiavala peniaze, avšak v menších sumách (10, 20, 30 €), aj iným osobám vyplýva jednak z jej samotnej výpovede, kde to priznala a uviedla aj dôvod, pre ktorý týmto ďalším ľuďom peniaze požičala (na lieky, jedlo a pod.), ako aj z výpovede obžalovanej z prípravného konania (viď čl. 95 – od začiatku som si požičiavala od pani D. tak, ako každý z bytovky) a výpovede svedka F. P.. Nešlo teda o žiadnu novú informáciu, ktorá by bola dovtedy neznáma a procesné strany s ňou nedisponovali, pričom strane obhajoby bola doručená jednak obžaloba ako aj výzva (obhajcovi dňa 07.11.2018 a obžalovanej dňa 09.11.2018), kde v zmysle nej mali oznámiť konajúcemu súdu, aby v lehote 7 pracovných dní od

doručenia výzvy písomne oznámili návrhy na vykonanie dôkazov s upozornením, že neskôr navrhnuté dôkazy, ktoré im boli známe v čase doručenia výzvy, čo je aj tento prípad, môžu byť súdom odmietnuté. Ako vyplýva z návrhu obhajcu na doplnenie dokazovania, tento bol doručený súdu až 17.06.2020, teda po viac ako roku a pol od doručenia predmetnej výzvy. Uvedené požičiavanie peňazí poškodenou iným osobám pritom muselo byť obhajobe známe už aj pri záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu (13.07.2018), z výpovedí vyššie konkretizovaných osôb, avšak k tomuto nebol z ich strany vznesený žiaden návrh na doplnenie dokazovania.

Obžalovanej bolo pritom plne umožnené uplatnenie jej práv, keď treba zmieniť najmä právo navrhovať dôkazy vo svoj prospech, či právo vyjadrovať sa ku všetkým vykonávaným dôkazom. Posudzujúc v kontexte celého trestného konania nemožno teda v danej veci hovoriť o porušení práva obžalovanej na obhajobu. Porušenie práva na obhajobu nemožno odvíjať ani od iného hodnotenia dôkazov obžalovanou oproti tomu, ako to vo veci učinil súd prvého stupňa. Súčasťou jednej zo základných (všeobecných) zásad trestného konania, a síce zásady zabezpečenia práva na obhajobu, je aj právo obvineného požadovať, aby v trestnom konaní boli zistené všetky okolnosti svedčiace v jeho prospech. Súčasne je potrebné zdôrazniť, že toto jeho právo však neznamená povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdov vykonávať všetky ním navrhované dôkazy (§ 2 ods. 10 a § 272 ods. 3 Trestného poriadku). Súd vykonávajúci dokazovanie vo veci totiž čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný návrhmi strán ani ich názormi. Je výlučne na jeho zvážení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila. V týchto súvislostiach odvolací súd ale pripomína, že kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy strán konania na vykonanie dokazovania, sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania, a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný.

K ďalším odvolacím námietkam obžalovanej, pokiaľ ide o samotné hodnotenie dôkazov, krajský súd na základe preskúmania odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a na základe štúdia predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že prvostupňový súd sa správne, logicky a presvedčivo vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie. Všetky vykonané dôkazy okresný súd náležite, jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak k správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. Predmetné skutky sa aj podľa názoru krajského súdu stali tak, ako to prvostupňový súd správne ustálil vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku a nepochybne ich spáchala práve obžalovaná konaním, ktoré je tam podrobne rozvedené. O týchto skutkových záveroch nemá odvolací súd žiadne pochybnosti, tieto sú presvedčivé a vychádzajú z konkrétnych vykonaných dôkazov, ktoré vo svojom súhrne jednoznačne usvedčili obžalovanú zo spáchania týchto skutkov.

K rozporovaniu skutkov pod bodmi 65 až 75, kedy mali poškodení požičať obžalovanej sumu 65.404,45 € a či mali poškodení v tom čase dostatočné finančné krytie, krajský súd poukazuje na ich jednotlivé zmluvy o úvere s O. M. (07.02. 2017 - 5.000,- €, 21.03.2017 ďalších 5.000,- €) a Poštovou bankou (16.02.2017 - 5.000,- €). Svedok D. J. poskytol dňa 22.05.2017 poškodeným v hotovosti 5.000,- €. Syn poškodených N. D. si dňa 18.04.2017 požičal od svojho kamaráta S. M. 7.000,- € (vid' zmluvy o pôžičke čl. 496-7), ktoré následne dal svojim rodičom. R. J. v apríli a máji 2017 (19.04., 25.04., 05.05.) poskytol poškodeným sumu v celkovej výške 11.000,- €, dcéra poškodených P. D. dňa 02.05.2017 sumu 1.500,- €, Q. I. 05. marca 2017 - 5.500,- €, G. L. D. st. dňa 28.03.2017 1.000,- €, G. B. začiatkom leta 2017 sumu vo výške 2.000,- €, S. T. 24.04.2017 sumu 2.000,- €, D. N. dňa 05.05.2017 poskytla poškodenej 3.000,- €, svedkyňa D. D. O. začiatkom marca 2017 požičala poškodenej 1.000,- €, M. I. tiež v marci 2017 sumu 1.000,- €, D. J. okolo Veľkej noci v apríli 2017 spolu 800,- €, H. D. v apríli 2017 450,- €, D. K. 1.000,- €, začiatkom mája 2017 svedkyňa A. J. 700,- €, G. B. J. prevodom na účet poškodeného D. dňa 04.05.2017 500,- €, G. O. D. prevodom 500,- €, tiež dňa 04.05.2017, sv. P. M. poslala na účet poškodenej dňa 01.02.2017 3.000,- €, 03.02.2017 sumu 1.000,- €, sv. D. Q. celkovo požičala poškodenej v priebehu rokov 2016-2017 okolo 12.000,- €, ale nevedela s určitosťou uviesť, kedy bola poskytnutá posledná pôžička (asi začiatkom roka 2017, čo môže byť aj február). Súčasne v tom čase poškodení vybrali peniaze aj zo svojich účtov prostredníctvom bankomatov. Takto rozpísané sumy požičaných peňazí (a to aj bez sv. Q.) celkom vo výške 62.950,- € spolu s výbermi hotovosti z

bankomatu dávali možnosť poškodeným D. disponovať potrebnou finančnou hotovosťou požadovanou a následne požičanou obžalovanej (cca 64.400,- €). Preto aj túto námietku považoval odvolací súd za bezpredmetnú.

Ohľadne namietaného výroku o náhradu škody stranou obhajoby je potrebné na tomto mieste opätovne poukázať na ust. § 287 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená. Z dikcie § 287 odseku 1 Trestného poriadku vyplýva, že ak je spôsobenie škody a jej výška súčasťou opisu skutku uvedeného vo výrokovej časti rozsudku, súd v tomto rozsahu musí o povinnosti obžalovaného nahradiť ju poškodenému vždy rozhodnúť, pokiaľ už škoda nebola uhradená celkom alebo sčasti. Ak škoda bola sčasti uhradená, súd rozhodne len o povinnosti nahradiť ešte neuhradenú časť spôsobenej škody. Odvolací súd pritom na tomto mieste konštatuje, že súd prvého stupňa správne a zákonne rozhodol o povinnosti obžalovanej na náhradu škody poškodeným vychádzajúc pritom z riadne a zákonne ustáleného skutkového stavu veci. Obžalovaná uviedla do omylu poškodených v otázke dôvodu, pre ktorý jej poškodení opakovane peniaze požičiavali a na ich úkor sa obohatila. Taktiež výška priznaného nároku na náhradu škody zodpovedá vykonanému dokazovaniu, pričom zo strany poškodených bol tento uplatnený riadne a včas. Ani krajský súd nemal pochybnosti, aj napriek výhradám obžalovanej o výške a oprávnenosti priznanej náhrady škody poškodeným, o zákonnosti aj tohto výroku.

Záverom krajský súd len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. K ďalším odvolacím námietkam obžalovanej, pokiaľ ide o samotné hodnotenie dôkazov, krajský súd na základe preskúmania odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a na základe štúdia predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd sa správne, logicky a presvedčivo vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovanej A. B. vyhodnotil ako nedôvodný a jej odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Trestného poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasný

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.